भा द-पू-टी- 🐉 एवंपरिश्रमेणैवहतमोजोयस्यतम् तस्यमुर्द्धसुयेरत्निकरास्तेषांस्पर्शेनात्यरुणंपादांबुजंयस्यसः ननुकथंचंचलेषुशिरस्सुननर्त्ततत्राह अखिलक लानामादिगुरुः ॥ २६ ॥ उपसेदुःप्राप्ताः ॥ २७ ॥ शतैकशीर्णाः शतमेकानिमुख्यानिशीर्षाणियस्यतस्य क्षीणायुषोऽपिपुनर्भमतःयद्यच्छि रोननभतेस्तब्धतांनजहाति नृत्यच्छलेनां घिपातैस्तत्तन्ममर्दतदाचास्यतोमुखेभ्योनस्तोनासाविवरेभ्यश्वासृक्वमन् ॥ २८ ॥ पुनरपिरुषाउचैर्निः श्वसतोयद्यसमुन्नमतितत्तत्पदाघानेनानुनमयन् इहअस्मिन्नवसरेहृष्टैर्गधर्वादिभिः शेषासनःपुराणपुरुषद्वयंशोदानंदनः पुष्पेःप्रपूजितः यद्वा

> एवंपिश्रिमहतोजसमुन्नतांसमानम्यतत्रथुशिरस्वधिरूढआद्यः॥तमूर्दरत्निकरस्पशातिताम्रपादांबुजो खिलकलादिगुरुर्ननर्ता॥ २६॥तंनर्नुमुद्यतमवेक्ष्यतदातदीयगंधर्वसिद्धसुरचारणदेववध्वः॥ प्रीत्याम्रदंग पणवानकवाद्यगीतपुष्पोपहारनुतिभिःसहसोपसेदुः॥२७॥ यद्यन्छिरोननमतेंऽगशतैकशीर्ष्णस्तत्तनमम र्खलदंडधरोंऽघिपातैः॥क्षीणायुषोभ्नमतउल्बणमास्यतोऽस्वक्नस्तोवमन्परमकर्मलमापनागः॥२८॥ तस्याक्षिभिर्गरलमुद्दमतःशिरस्सुयद्यत्समुन्नमितिनःश्वसतोरुषोचैः॥ नृत्यत्पदाऽनुनमयन्दमयांवभूवपु ष्पैःप्रपूजितइवेहपुमान्पुराणः॥२९॥तिचित्रतांडवविरुग्णफणातपत्रोरकंमुखैरुरुवमन्रूपभन्नगात्रः॥स्य वाचराचरगुरुपुरुषंपुराणंनारायणंतमरणंमनसाजगाम॥३०॥ कृष्णस्यगर्भजगतोऽतिभरावसन्नंपाष्णि त्रहारपरिरुग्णफणानपत्रम् ॥ दृष्ट्वाऽहिमाद्यमुपसेदुरमुष्यपत्यआर्ताः श्लथद्दसनभूषणकेशवंधाः॥ ३१॥ तास्तंसुविग्नमनसोऽथपुरस्कताभोःकायंनिधायभुविभूतपतिप्रणेमुः ॥ साध्यःकृतांजलिपुराःश्मलस्यभ

र्तुमेक्षिप्सवःश्रणदंशरणंप्रपन्नाः॥ ३२॥

तदागंधर्वादिभिः पुष्पैः प्रपूजितोगोपैःपुराणःपुमानिवदृष्टइति यद्वा पुष्पेःप्रपू

जितइवप्रसन्नःसन्दमयांबभूव हितंकतवानित्यर्थः ॥२९॥ अरणंशरणम् ॥३०॥ गर्भेजगंतियस्यतस्य।तिभारेणावसन्नमाकांतम् पार्ष्णःपादपू ष्ठं आद्यंश्रीकृष्णं श्लथंतोविस्रंसमानावसनाद्योयासांताः॥३१॥ताःशरणंत्रपन्नाःसत्यःतंत्रणेम्ःसुविग्नमनसः अतिविव्हलचित्ताःभुवीति तस्मि न्स्थाने जलाधस्ताद्वातीरेवा शमलस्यपापात्मनोऽपिभर्त्तुर्मीक्षेपावः भर्त्तुःयत्शमलंतस्यवा भूतपतिप्राणिमात्रस्यपतिम् शरणदमाश्रयप्रदं॥३२